Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1856/25
7.5.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Браковић, адвокат из Сопота, ул. Космајски трг бр.15, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драгош Цукавац, адвокат из Београда, ул. Мурска бр.14/9, ради предаје у посед, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту П 81/21 од 20.12.2022. године, исправљене решењем истог суда П 81/21 од 22.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2025. године, донео је

П Р Е С У ДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту П 81/21 од 20.12.2022. године, исправљена решењем истог суда П 81/21 од 22.01.2025. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту П 81/21 од 20.12.2022. године, исправљене решењем истог суда П 81/21 од 22.01.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу преда у посед стан у ..., ул. ..., број стана 15, на 3. спрату површине 40,39 м2, који се налази у згради изграђеној на к.п.бр... уписана у ЛН бр... КО ..., у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати, на име трошкова парничног поступка, износ од 51.800,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема исте, под претњом извршења.

Благовременом жалбом тужена је побијала наведену пресуду у целости, због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка није тражила.

Испитујући правилност побијане пресуде, у смислу члана 386 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон),

Апелациони суд је оценио да је жалба тужене неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на другу битну повреду поступка која је могла бити од утицаја на законитост и правилност ожалбене пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у листу непокретности бр. ... КО ..., уписан као власник са уделом 1/1 на стану који се налази у ..., ул. ..., бр. стана 15, корисне површине 40 м2, изграђеног на кат. Парцели ..., које право је тужилац стекао по основу уговора о откупу стана Ов.бр.5482/93, закљученог 01.06.1993. године, по основу сагласности коју му је дао сада пок. отац ВВ, с обзиром да је исти био носилац станарског права на спорном стану. Пред истим првостепеним судом правноснажно је окончан поступак у предмету П 799/19, по противтужби тужиље, овде тужене ББ, те је правноснажном пресудом П 799/19 од 04.02.2021. године, одбијен противтужбени захтев овде тужене којим је тражила да се утврди, према овде тужиоцу и Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Филијала Београд, да је ништав и да не производи правно дејство уговор о откупу стана у ... под бројем Ов. 5482/93, закључен дана 01.06.1993. године, који се налази у ул. ..., бр. стана 15, а на 3, спрату, по структури једнособан у површини од 40,39 м2, закључен између Републичког фонда ПИО, Филијале за град Београд, као продавца и овде тужиоца АА из ..., као купца. Пред истим првостепеним судом у току је парнични поступак по тужби тужиоца којим је тражио да се утврди ништавост усменог завештања које је проглашено пред тим судом у предмету О 332/19 од 03.07.2019. године иза сада пок. ВВ, којим оставља у наслеђе предметни стан и сву покретну и непокретну имовину туженој. У спорном стану тужена не станује, али је у државини истог, обзиром да је променила улазна врата на стану и једино она поседује кључеве које није пунудила тужиоцу.

Све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио изведеним доказима које је правилно оценио применом одредби члана 8 ЗПП, а на тако утврђено чињенично стање правилно је примењено и материјално право. Разлоге које је за свој чињенично-правни закључак дао првостепени суд, у свему као правилне и аргументоване, прихвата и овај суд као другостепени, те одлуку посебно не образлаже на основу овлашћења из члана 396 став 2 ЗПП.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је доносећи ожалбену пресуду правилно применио материјално право садржано у одредби члана 37 Закона о основама својинскоправних односа, при чему је за своју одлуку дао довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд, као другостепени.

Супротно жалбеним наводима тужене правилно је првостепени суд оценио да тужилац, као уписани власник предметног стана у катастру непокретности има право да од тужене, која се налази у државини предметног стана, у смислу одредбе члана 37 Закона о основама својинскоправних односа, тражи предају у државину. Стога је неосновано жалбено указивање да првостепени суд овај поступак није требало да

развдваја, већ да једновремено расправља са поступком по противтужби овде тужене за утврђење ништавости уговора о откупу, ради једновременог расправљања и одлучивања, а с разлога што је смисао спајања парница и одвојеног расправљања о захтевима да се странкама, у што краћем временском року и са што мање трошкова, омогући остваривање права у парничном поступку. Наиме, према члану 328 став 1 Закона о парничном поступку, суд има законско овлашћење да више парница између истих лица или више парница у којима је исто лице противник разних тужилаца или разних тужених, решењем споје ради заједничког расправљања ако би се тиме убрзало расправљање и смањили трошкови, а став 2 истог члана, даје овлашћење суду да одреди одвојено расправљање о појединим захтевима, али је суд дужан да се води истим разлозима као и код спајања парница, односно да се на тај начин убрзава расправљање или смањују трошкови, а све у вези са одредбом члана 10 став 2 истог закона, који прописује дужност суда да поступак спроведе без одуговлачења и што мање трошкова, а све с разлога што је поступак у предмету истог првостепеног суда П 799/19 по противтужби овде тужене ББ којим је тражила да се утврди, према овде тужиоцу и Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених, Филијала Београд, правноснажно окончан тако што је одбијен њен захтев да се утврди да је ништав и да не производи правно дејство уговор о откупу предметног стана, оверен под бројем Ов. 5482/93, закључен дана 01.06.1993. године, закључен између Републичког фонда ПИО, Филијале за град Београд, као продавца и овде тужиоца АА из ..., као купца.

Стога је неосновано и жалбено указивање тужене да је првостепени суд требало да прекине овај поступак до правноснажног окончања свих парничних поступака између овде парничних странака, односно поступка по тужби овде тужиоца ради утврђења ништавости усменог завештања сада пок. ВВ, оца парничних странака, које је проглашено пред Основним судом у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту дана 03.07.2019. године, у предмету О 332/19, којим завештањем оставља у наслеђе стан у ... и сву покретну и непокретну имовину овде туженој ББ. Ово са разлога што је тужилац по основу правно ваљаног уговора о откупу предметног стана, чија важност је утврђена правноснажном пресудом тог суда П 799/19 од 04.02.2021. године, постао власник истог и као такав се уписао у катастру непокретности са уделом 1/1 и у смислу члана 37 Закона о основама својинскоправних односа је овлашћен да тражи предају предметног стана од тужене која се налази у државини истог, при чему је без утицаја чињеница да је у уговору о откупу од 01.06.1993. године наведена површина предметног стана 40.39 м2, а у Катастру непокретности је наведена површина од 40 м2, с обзиром да се ради о истом стану, што тужена није ни спорила.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе које је тужена истакла у жалби, али их, будући да не могу довести до другачије, за тужену, повољније одлуке у овом поступку, није посебно образлагао, сагласно члану 396 став 1 Закона о парничном поступку.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу другом изреке пресуде, на основу члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, а о којим трошковима је првостепени суд правилно одлучио, применом одредби члана 150,

153, 154 и 165 Закона о парничном поступку, у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а важећој у време доношења одлуке о трошковима поступка и Таксеној тарифи важећој у време настанка таксене обавезе.

Са свега изложеног применом члана 390 и 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић